

AJLAN AL-KURDI
IN MEMORIAM

Simbolika našega svijeta je užasavajuća. Sirija – u širem i povijesnom pojmu Šam – je prostor u kome je ljudski rod doživio svoj civilizacijski osvjet: sve što smatramo civilizacijskim, uglavnom je nastalo tu, u punom pozitivnom značenju *osvjeta*. Danas je Šam simbol civilizacijskog zgasnuća u svim domenama. Osjećam se unesrećenim što živim u vremenu – a Bog mi je tako dosudio – u kome bespomoćno svjedočim toj kataklizmičnoj destrukciji svih vrijednosti upravo u Šamu. U njemu se bespoštedno, mefistofelskom strašću i bijesom, ubijaju ljudi, uništavaju se materijalna dobra, spomenici drevnih i uspješnih kultura kao svjedočanstva o usponima ljudskoga roda; u Šamu se destruiira humanost udruženim snagama Istoka i Zapada, muslimana i kršćana, involviranih židova, šiita i sunita; u njemu se uništava smisao svake kreacije da bi vrhunio mefistofelski smisao destrukcije. Danas organizirana masa nekih ljudi, koji su smrtno uozbiljeni i istovremeno su ubitačno moćni, pripremaju Armagedon upravo na tlu povijesnoga Šama, žudeći za njim kao za vlastitim spasenjem. U Šamu se ovih godina temeljito uništava i sama ideja Ummeta – kao temeljna ideja *Kur'ana*. Zar ne vidite, o muslimani svakih frakcija i svih dezorijentacija, da svojim sukobima služite nepojamnim i razuzdanim šejtanskim silama, jer kidišete na sāmō srce islama – na uzvišenu kur'ansku ideju Ummeta kao najvišu instituciju međusobne solidarnosti i merhameta?! Kako možete tako bezočno ignorirati, zapravo ulaziti u dramatični sukob s ajetom koji tvrdi da nas je Allah stvorio različitima zato da bismo se upoznawali, a ne zato da bismo jedni druge satirali?! Zar to ne možete pojmiti čak ni gledajući sve te vrste svoga pustošenja, pa tako gledajući i beživotno tijelo-simbol dječaka Ajlana?!

Dragi moj Ajlane,

Uz sva pustošenja koja tako strasno čine tvoji i moji ubogi „muslimani“, učinili su sve da i tebe, kao dijete, otrgnu čak od zavičaja. Jer, šta je dijete, šta je uopće čovjek bez zavičaja u kome postajemo svjesni sebe i svoga svijeta, u kome stječemo dragocjenu sposobnost da djetinjom nedužnošću gledamo u lice prvim životnim radostima. I to su ti oduzeli, dragi Ajlane, ovi šejtanski pomračeni umovi koji, zaista šejtanski zavedeni, vjeruju da treba uništiti Drukčijega po krivotvorenoj zapovijesti sāmōga Boga. Imam punu svijest o tome šta su ti sve uzeli, pa u ovo obraćanje tebi unosim sve svoje emocije, neizmjenno postuđen što pripadam ljudskome rodu kome si superiorno, s prezirom, okrenuo leđa u času smrti koja te je uvijekovječila. Zaputio si se u svijet koji ti je razorio zavičaj, domovinu, koji je opustošio emocionalno carstvo tvoga djetinjstva, jer – svako dijete ima neizrecivo emocionalno carstvo; otuda su te prognali oni kojima je sami đavo moćno zaposjeo srca, pa si – o, kakva simbolika i poruka! – zauvijek okrenuo leđa tome unesrećenom svijetu koji krivo vjeruje da se bori za islam, i svijetu koji je bez humanosti.

Ne vidim ti lice – a tako bi nam bilo važno da ga vidimo, dragi naš Ajlane! – jer je s razlogom okrenuto od pustošna kopna na kome se uništavaju sve vrijednosti – okrenuo si ga ka pučini, ka beskraj, ka nepreglednoj a nedosegnutoj slobodi nadomak koje si stigao. Ne vidim ti lice – a tako bi nam bilo važno da ga vidimo, dragi naš Ajlane! – ali osjećam, čak znam da su ti usta puna vlažnog pijeska s morskoga žala, umjesto cvjetnog polena tvoga zavičaja. I umjesto tvoje djetinje cike i lica ozarena djetinjim radostima, čuje se samo plačni šum vječnoga mora, i čuju se kličtaji zaprepaštenih galebova.

Dragi naš Ajlane!

Ni Notre-Dame, niti bilo šta drugo što jest vrijednost, nije uzvišeno kao što tvoja smrt jest uzvišeno zdanje.

Svojom smrću prestao si biti osoba Ajlan i postao si mit našega unesrećenog svijeta.

Pozivam se na Kur'an u čije ime ovi tamo ratnički pustoše, pa velim: Tvojom smrću, dragi Ajlane, ti zlotvori su vascijeli ljudski rod pobili!

Silno bih volio vidjeti te na Ahiretu, ali ne znam kako bih i tada, Tamo, pogledao u tvoje djetinje lice koje si ovdje okrenuo od svih nas ka beskraj i vodi – kao životu u miru i kao slobodi.

Uostalom, čak i ako budemo obojica u ljepšem dijelu Ahireta, teško da ćemo se sresti, iako bih to volio, jer zbog tvoje sudbine, Ajlane, tebi pripadaju a ne pripadaju nama najljepši njegovi perivoji...

Sarajevo, 6. maja 2019.